

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΟΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ

ΜΕΝΤΟΚ, Ο ΡΩΣΣΟΣ ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ

Ἡ συνέχεια τῆς καταπληκτικῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου τυχοδιώκτου. Μουράβιεφ, ὁ Διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας τῆς Ἱερουσαλὴμ. Μία ἀναπάντεχη γνωριμία. Τὸ σατανικὸ σχέδιό τοῦ Μεντόκ γιὰ νὰ προδῶναι τοὺς Δεκεμβριστάς. Νέξ περίοδος σκατάλης καὶ καλοζῶϊξ. Ὁ Μεντόκ παντρεύεται στὴ Μόσχα. Ἡ περιπλανήσεις του. Ἀρχηγὸς σπείρας ἀπατεῶν. Ἐνας γόνις ποὺ ὑποδουλώνεται στὴ γυναίκα του. Ἡ καταστροφή. Εἰκοσι δύο χρόνια φυλακῆ, κλπ.

Β'.

Στὸ προηγούμενο φύλλο ἀφήσαμε τὸ διαβόητο Ρώσσο τυχοδιώκτη Ἰλιάς Μεντόκ ἐξορίστο στὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔπειτα ἀπὸ τὸ μεγάλο σκάνδαλό ποὺ εἶχε δημιουργήσει μὲ τὴν ὥραία κόμισσα Σμιλγκα στὴν Ὀδησσό. Στὴν Ἱερουσαλὴμ ὅμως τὸν περιμέναν καινούργιες περιπέτειες, τίς ὁποῖες θὰ διηγηθοῦμε σήμερα.

Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας στὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅταν ὁ Μεντόκ πῆγε ἐκεῖ, ἦταν ἕνας κάποιος Μουράβιεφ. Ὁ ὑπαξιωματικὸς ποὺ συνόδευε τὸν ἐξορίστο τυχοδιώκτη, τὸν ἀφῆσε, γιὰ μιὰ στιγμή, στὸ διάδρομο τοῦ μεγάρου τῆς ἀστυνομίας μὲ τοὺς συνοδοὺς χωροφυλάκας, καὶ μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ, γιὰ νὰ παραδώσῃ τὸ σχετικὸ μὲ τὸν ἐξορίστο φάκελλο. Ὁ Μουράβιεφ συμβουλεύθηκε τὰ χαρτιά ποὺ περιείχε ὁ φάκελλος καὶ εἶπε ἀδιάφορα:

— Ὀδῆγησέ τον μέσα αὐτὸν τὸν Μεντόκ ποὺ συνοδεύεις.

Ὁ Μεντόκ παρουσιάζεται μπροστὰ του, ἔξωφρα ὅμως μιὰ μεγάλη ἑπιληψία ζωγραφίζεται στὸ πρόσωπο τοῦ Μουράβιεφ. Κάνει ἓνα νερῖμα στὸν ὑπαξιωματικὸ ν' ἀποσυρθῇ. Καὶ μόλις ἐκεῖνος φεύγει, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας σηκώνεται ἀπὸ τὴ θέα του καὶ προχωρεῖ μ' ἀνοιχτὴ ἀγκυλιά πρὸς τὸν ἐξορίστο.

— Μὲ θυμάστε; τοῦ λέγει.

— Σὰς θυμάμαι, νά, ἀπαντᾷ ὁ Μεντόκ. Ἀπὸ τὴ φυλακῆ τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου!

Καὶ οἱ δύο ἄνδρες ἀγκαλιάζονται καὶ φιλοῦνται!

Ἐχομε διηγηθῆ στὸ προηγούμενο φύλλο μας πῶς ἔξασπε ἡ ἐπανάστασι τῶν Δεκεμβριστῶν στὴ Ρωσσία ἐναντίον τοῦ τυραννικοῦ Τσάρου Νικολάου Α' καὶ πῶς πῆγαν μέσα στὴ αἷμα. Ἐχομε διηγηθῆ ἐπίσης πῶς μέσα στὴ φυλακῆ δῶτον ἔβρινε ὁ Μεντόκ γνωρίσθηκε μὲ πολλοὺς φυλακισμένους Δεκεμβριστάς. Ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς κατέβηκε τότε τὰ μυστικά του στὸ διοικητὴ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἔβρινε αὐτίνα νὰ καταστραφῶν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνοδοὺς, ποὺ τότε ἀκόμα ἦσαν ἀγνωστοὶ στὴν ἀστυνομία. Συγχρόνως ὅμως προσποιόνταν τὸ φίλο στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς. Καὶ ἐκείνοι ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ μάθουν πόσο αἰσχρὸ ὄρλο ἔπαιξε ἀπέναντί τους ὁ Μεντόκ.

Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Δεκεμβριστάς ποὺ εἶχε γνωρίσει ὁ Μεντόκ στὴ φυλακῆ, ἦταν καὶ ὁ Μουράβιεφ, ποὺ εἶνε ἔπειτα διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας στὴν Ἱερουσαλὴμ. Ἐτσι, χάρις στὴν σύμπτωση αὐτὴ, ὁ Μεντόκ ἔπαψε νὰ εἶνε οὐσιαστικὰ ἐξορίστος στὴν Ἱερουσαλὴμ. Γιὰ τὸ Μουράβιεφ, ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς δὲν ἦταν παρὰ ἓνα εἶδη τοῦ Τσαρισμοῦ, τὸν ὁποῖον μισοῦσε μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς του. Τὸν δέχθηκε λοιπὸν καὶ τὸν περιποιήθηκε σὰ φίλο, σὺν ἀδελφῷ, σὰ σύντροφο στὰ χρόνια τῆς δυστυχίας, τῆς φυλακῆς. Τὸν ἔμτασε μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνη στὸ σπίτι του.

Αὐτὴν ὅμως τὴ γενναίωσιν τοῦ Μουράβιεφ, ὁ αἰσχρὸς Μεντόκ τὴν πλῆρωσε μὲ τὴν πᾶ ἀσχολί ἀχαριστία. Στὴν ἀρχὴ εἶμενε γιὰ λίγων καρὸ ψυχὸς στὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔπειτα ὅμως

τὰ τυχοδιωκτικὰ του ἐνστικτὰ ἐπεκράτησαν. Καὶ συνέλαβε τὸ σχέδιο νὰ ἐισδῶσιν μέσα στὶς συνωμοτικὰς ὁργανώσεις τῶν Δεκεμβριστῶν, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ κἀν τὴν τύχη του μὲ τὴ δική τους τὴ δυστυχία. Ὁ Μεντόκ ἦταν ἀνθρώπος ποὺ δὲν ἀργοῦσε νὰ ἐκτελέσῃ τίς ἀποφάσεις του. Ἦρθε ἀμέσως σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ διοικητὴ τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Κυβερνεῖου, ποὺ ἦταν φανατικὸς ὑπηρετὴς τοῦ Τσάρου. Ὁ διοικητὴς τοῦ ἔδωσε χρήματα καὶ ἀφθονες ὑποσχέσεις. Καὶ ὁ τυχοδιώκτης ἀρχισε τίς ἐνέργειάς του.

Ὁ Μεντόκ καταλάβαινε ὅτι μὲ τὸ Μουράβιεφ δὲν θὰ μπορούσε εὐκόλῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπὸ του. Μ' ὅλη τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ τὸν ἔδειχνε, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ἦταν πάντοτε ἐπιφυλακτικὸς ἀπέναντί του. Καὶ γι' αὐτὸ ἀναζητήσε ἄλλου καὶ δὲν ἄργησε νὰ βρῇ τὸ πρόσωπο ποὺ τὸν χρειάζονταν. Ἦταν ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Μουράβιεφ, ἡ κόμισσα Σακόφσκαγια.

Ἐδὲν ἦταν πειὰ νέα—γράφει ὁ ἴδιος γι' αὐτὴν σὲ μιὰ ἐπιστολὴ του. Εἶχε ὅμως ὅλα τὰ χαρίσματα τῆς φύσεως, ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἀμορφίας.

Ὁ Μεντόκ ἐξασκοῦσε, καὶ ἀθελὰ του ἀκόμα, μιὰ σατανικὴ γοητεία ἐπάνω στὶς γυναῖκες. Πολλὴ περισσότερη, δὲν μπορούσε νὰ τοῦ ἀντισταθῇ καμμιά γυναίκα, ὅταν τὴν ἔβλεπε καὶ τὸ ἐπιδίωκε. Ἐτσι ἡ νεαρὴ κόμισσα ἔβρινε γοητρία οὐκ ἄλλῃ ἢ ὑποτακτικὴ του, ἔτοιμη νὰ κἀν τὸ πᾶν σ' ἐνα τον νεῖμα μονάχα. Ἦταν κι' αὐτὴ φανατικὴ θαλάσσης

τὸν ἰδεῶν ποὺ ὑπεστήριζαν οἱ Δεκεμβρισταί. Στὸ σπίτι τῆς ἐσύχναζαν πολλοὶ ὁμοϊδεάταις τῆς. Καὶ χάρις σ' αὐτὴν, ὁ Μεντόκ κατόρθωσε, μέσα σὲ λίγο διάστημα, νὰ μπῇ στὰ μυστικὰ τῆς συνωμοτικῆς τους ὁργανώσεως.

Κατόπιν αὐτοῦ, δὲν πέρασε πολλὸς καιρὸς καὶ ὁ Μεντόκ ἔστειλε στὸν ὑπουργὸ τῶν Ἑσωτερικῶν μιὰ μυστικὴ ἔκθεσι, μὲ τὴν ὁποία κατήγγελλε ὅτι οἱ Δεκεμβρισταί εἶχαν ἰδρύσει μιὰ καινούργια συνωμοτικὴ ὁργάνωση, τὴν ὁποία ἀνόμαζαν «Σύνδεσμο τῆς Μεγάλης Δράσεως» καὶ ὅτι προπαρασκευάζαν μιὰ καινούργια ἐξέγερσι ἐναντίον τοῦ Τσάρου.

Ὁ σκοπὸς του εἶχε ἐπιτύχῃ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Ὁ ἱπουργὸς ἐκάλυψε τὸν Μεντόκ στὴν Πετροῦπολιν, γιὰ νὰ δώσῃ προσωπικὰ συμπληρωματικὰς πληροφορίες. Στὸ δρόμο ὅμως θεώρησε καλὸ νὰ σταματήσῃ στὴ Μόσχα. Παρήγγειλε ἐκεῖ ὥραϊες ἐνδυμασίες στοὺς καλύτερους ράφτες, ἔκανε λαμπρὰς ἐμφανίσεις στοὺς κοσμικοὺς κύκλους καὶ ἐδημοσίευσεν ἀρετὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἀναγκάσθηκε νὰ πληρώσῃ, μέχρι πεντάρας, ὁ κυβερνητὴς τῆς πόλεως. Στὴν Πετροῦπολιν ἔβρινε ἐπίσης δεκτὸς μὲ τιμὲς. ἔκανε λαμπρὰς γνωριμίες, ἐτράβηξε ἀρετὰ ποσὰ ἀπὸ τὸ δημόσιο θησαυροφυλάκιο, μὲ διαταγὴ τοῦ ἱπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν. Καὶ ἐνῶ ὁ καλὸς ἱπουργὸς ἐπλήρωνε καὶ περιέμενε νὰ τοῦ καταγγεῖλῃ πότε οἱ Δεκεμβρισταί θὰ ἀρχίζαν τὴ δράσι τους, ὁ Μεντόκ, γιὰ νὰ χρησιμοποιοῖ καλὰ τὸν καιρὸ του, ἔκανε ἓνα ἄλλο ἀκόμα ταξίδιον ἔσπευσε τὴ Μόσχα καὶ ἐκεῖ παντρεύθηκε μὲ μιὰ ὁμοϊδεάτῃ νέα.

Ὅλα ὅμως δὲν εἶχε ἀναφέρει σχετικά μὲ τοὺς Δεκεμβριστάς δὲν πέρασε πολλὸς καιρὸς καὶ ἀποδεί-

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΑΙΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ἡ Ἰωάννα Ντ' Ἀρκ
(Ὁταν ἦταν ἀκόμα βοσκοπούλα)

χόθηκαν καθάρως φαντασιοληξίες. 'Ο ύποπτος των 'Εσωτερικών διατάζει τότε τη σύλληψή του, όταν όμως η άστυνομία έπληξε να τον συλλάβει, ο Μεντόκ είχε φροντίσει να γίνει άφαντος.

Άρχισε τότε και πάλι τις περιπετειώδεις περιουσίες του, σε διάφορες πόλεις της άνατολής Ρωσίας, σχήματα προμηθεύονταν πάντοτε με διαφόρους μυστηριώδεις τρόπους. Άλλαξε πάντοτε όπου πήγαινε φωνήενια και ταυτότητα, έφευγεσε διάφορα σατανικά στρατηγήματα για ν' άποσάσει την εμπιστοσύνη και τα χρήματα των 'Αρχών των των πλουσίων ιδιωτών. Σιγά-σιγά έγινε άρχηγός μιας μεγάλης και τρομερής στείρας άπατεώνων και έκδιαιτών, που είχε διασπασθείς σε όλόκληρη την Τσαρική αυτοκρατορία.

Όλη όμως αυτήν τη λαμπερή σταδιοδρομία του τη διέκοψε η λαχτάρα που είχε για τη νεαρή του γυναίκα. 'Ο μεγάλος αυτός κατακτητής των γυναικών, ο περιήμιος γόνος, που είχε δημιουργήσει σκάνδαλα επί σκανδάλων με τη σατανική γοητεία που έξασκουσε έπάνω στις γυναίκες κάθε τάξεως και κάθε κατηγορίας, είχε ύποδουλήσει, χωρίς να το καταλάβει, στην τρυφερή και καλόκαρδη γυναίκα του. Οι γυναιξί της συζύγου του, όταν καταλάβαν σε ποιόν τυχοδιώκτη είχαν παραδώσει τη μοναξιά του Άννα τους, άρχισαν να καταβάλλουν προσπάθειες για να επιτύχουν ένα διάζυγιο και να την ξαναπαντρεύουν. 'Ο Μεντόκ το ήμαθε αυτό. Έμαθε επίσης ότι η Άννα του του έμενε άκόμη πιστή και ότι άντιστεκόταν στη θέλησή του πατέρα και της μητέρας της. Είχε πάρει όμως ένα γράμμα της γεμάτο από άπελπισία, που του έδωσε να καταλάβει ότι, αν δεν έτρεχε άμέσως κοντά της, το άνελεπτό του δεν θ' άργούσε να έρθει, γιατί δεν θά μπορούσε να άντισταθί για ποιά άκόμη στην πείσι των γυναικών της.

Μεταμεινόμενος και έφοδιασμένος με πλαστά έγγραφα, φτάνει τότε ο Μεντόκ στη Μόσχα. Δεν περνούν όμως τρείς μέρες και στις 10 'Ιουλίου 1834 συλλαμβάνεται. Τον είχε καταγγείλει στην άστυνομία ο πεθερός του.

Η πόρτες των φυλακών του Πέτρον και Παύλου, των φρικωδέστερων φυλακών της Ρωσίας στην εποχή εκείνη, άνοίγουν και πάλι γι' αυτόν. Αδίκη τη φορά όμως έμειναν κλειστές για πολλόν καιρό πίσω του. 'Όσοι, σαν τον Μεντόκ, είχαν την άτυχία να μπαίνουν στη φυλακή αυτή για πολιτικούς λόγους, με άλλη ύποπτη διαταγή. Ξεχνούνταν και μπορούσαν να πεθάνουν εκεί μέσα, χωρίς κανείς να τους θυμηθεί ποτέ.

Ό ο περιήμιος τυχοδιώκτης έμεινε μέσα στη φυλακή είκοσι δυό όλόκληρα χρόνια, μέχρι του θανάτου του Τσάρου Νικολάου Α' και της άναρχίας στον Τσαρικό θρόνο του Τσάρου 'Αλεξάνδρου Β'.

Μία καινούργια εποχή συνταγματικών έλευθεριών είχε έγκαινασθή γι' αυτόν το μονάρχη στη Ρωσία. 'Όλοι οι πολιτικοί κατάδικτοι άποφυλακίσθηκαν και μαζί μ' αυτούς ξανάειδε τον έλευθερον αέρα και ο Μεντόκ.

Τώρα όμως η ζωή της γλιδής και των περιπετειών είχε κλείσει πια για νά πάντα γι' αυτόν. Είχε συμπληρωμένα τα έξιητα τέσσερα χρόνια του. Η άστυνομία του επέτρεψε ν' άποσπασθί στο κτήμα ενός άδελφού του, στο Κιόβονοβο του Ριζάν, όπου και έζησε, μακριά απ' τον κόσμο, τα πέντε τελευταία χρόνια που του έμειναν. Κατά τα τέλη του 1864 πέθανε από άσπληξία, αυτός, ο διασημότερος γόνος και τυχοδιώκτης της Ρωσίας, ο Ρώσος: Καζανόβας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΑΜΟΙΒΗΣΤΗΤΑ

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΑΛΛΟΤΕ

Στα 1767 το Άγγλικό Κοινοβούλιο έγκρισε ειδικό διάταγμα, διά του οποίου καθιερώετο κάποιος πολιτής να κλεισθή σ' όλη του τη ζωή μέσα σ' ένα σπίτι, απ' όπου δεν θάβγαινε πια ποτέ έξω. 'Ο λόγος της φοβερής αυτής τιμωρίας ήτο ότι ο ένοχος έσκόπευε να κυλοφορήσει δυό libéllous κατά της Κυβερνήσεως, οι όποιοι κατεσχέθησαν και έκάρησαν.

Στα 1749 πάλι ο Γάλλος Ντεφός καθιερώσθη για κάποιον δημοσίεμα τον να μείνει φυλακισμένος επί δεκα έτη μέσα στην κορφάλα ενός βράχου. Έκει μέσα πέσσεσε πέντε όλόκληρα χρόνια και θά περνούσε άσφαλώς και τα ήτάλοιτα, αν δεν τον έλευπταν κάποιος πανίγνος άδελός, ο όποιος τον έλευθέρωσε και τον προσεκάλεσε στην υπηρεσία του άδελφού του στρατηγού.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ό μόνος τρόπος για να νά ζή κανείς ήσυχια με τους γειτόνους του εινε... να μην έχη γειτόνους!...

— Προσδεδιμένα θεωρούνται τα Έθνη που έχουν τους όλιγοτέρους άγορμαμάτους και όχι τους περισσότερους σοφούς.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η άγάπη του Γεωργίου στην πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα. 'Ο πενις του για τ' άνατό της. 'Ο εκ Ρασσίας έρεμής. 'Ο βασίλεις σπαρόσσει!... 'Ο Γιάργιες... έρηπτικές σπρεβυδες στο Ατζ Λέ Μπαίν!... Τέ εν έλαφερν του για την ένομαστη λευτρέπελι. Πώς περνούσε την ημέρα του ο Γεώργιος. 'Ο άξιοματικές της Χωρεφύλας ης πεύ άγνεσι τους τυπους. Πώς τον «έφαρφε» ο βασιλεύς, κλπ.

Ό θάνατος της πριγκίπισσας 'Αλεξάνδρας έστόχισε ποιά στο βασιλέα Γεώργιο, ο όποιος δεν μπορούσε ποτέ να την ξεχάσει και διαρκώς την έκλαψε. Γι' αυτό άπέφευγαν να του κάνουν λόγο για το θλιβερό αυτό περιστατικό.

Μία φορά τον έπεσκέφθη κάποιος όμογενής απ' τη Ρωσία, ο όποιος νόμιζε ότι θά τον εύχαριστούσε αν του μιλούσε για τη μεγάλη λύπη που αισθάνθηκαν οι εν Ρωσία Έλληνες για το θάνατο της κόρης του.

Ό βασιλεύς δυό φορές προσπάθησε να διακόψη την δαύλια, αλλά ζώντας θέμα, μά ο έπισκέπτης τον έξακολονούσε, χωρίς να προσέχη τη στενοχώρια του. Έπί τέλους ο βασιλεύς δεν χρητήθηκε περισσότερο και του ελτε:

— Μά δεν βλέπετε ότι αυτή η κουβέντα μου σπαράζει την καρδιά; Άφήστε την και πέστε τίποτε άλλο!...

Ό Γεώργιος ταξείδετε πολλές φορές στο Ατζ Λέ Μπαίν, όπου είχε κατακτήσει τις συμπάθειες όλου του κόσμου. Ή είχε γίνει δημοτικώτατος, με την άπροσποίητη συμπεριφορά του και τους εύγενικούς τρόπους του. 'Όταν άνεκνήφθη επίπονος δημότης της πόλεως, άρχισε να δείχνει ενδιαφέρον για τα διάφορα ζητήματα της και έλεγε άστεειόμενος πως όταν πάψη πια νάνα βασιλεύς, θά έβλεψη ύποπτηριότητα δημοτικού συμβούλου στο Ατζ Λέ Μπαίν!...

Κάθε πρωί, μόλις ξυπνούσε ο Γεώργιος, ντυνόταν γι' άνέβαινε στα διαμερίσματα της βασιλείας, όπου έπαιρνε το πρωινό του ροφημα, καφέ με γάλα συνήθως και τσουρέκια. Το μεσημέρι έτρωγε μαζί με την οικογένειά του, τους αβλικούς και τις κυρίες της τιμής, το δέ βράδυ μόνο με τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Από τότε όμως που έχασε την αγαπημένη τον κόρη 'Αλεξάνδρα έτρωγε και το μεσημέρι μόνο με την οικογένειά του.

Μόλις σηκώνονταν απ' τον ύπνο, διέθετε μισή ώρα για τον καλλοπισμό του. Κατόπιν έβιαινε στο γραφείο του, όπου έγραφόταν πολλές ώρες συνεχώς. Μετά το φαγητό έκανε πάντα έξιμιπος ένα μεγάλο περιπάτο. Έπειτα πήγαινε ν' αναπαυθί και περνούσε τον περισσότερον καιρό της άργίας του διαβάζοντας βιβλία απ' την πλουσία βιβλιοθήκη του, που κατέλειμπε μια όλόκληρη αίθουσα.

Ό Γεώργιος εκύλεσε κάποτε σε γεύμα έναν άξιωματικό της Χωροφυλακής, ο όποιος έμπεξε στην αίθουσα του φαγητού με το πλήτη και το ξίφος του. Του υπέδειξαν όμως οι έπιστάται το άνάριστο του πράγματος και τ' άφησε σε μια άλλη αίθουσα.

Κατά τη διάρκεια του γεύματος ο βασιλεύς τον έρώτησε για τον τόπο της καταγωγής του.

— Κατάγομαι εκ Μεσομηνίας. Μεγαλειότατε, άποκρίθηκε έκείνος σηρώνόμενος άμέσως απ' τη θέσι του και παίρνοντας σάσι προσοχής.

— Καθήστε, καθήστε, του ελτε γελώντας ο βασιλεύς. Κιά ποιά άνήκατε; Σε ποιά κόμια;...

— Είς τον στρατόν. Μεγαλειότατε.

— Δέν σας έρώτησα γι' αυτό, του λέει ο βασιλεύς. Αέτό το ξέρω γιατί βλέπω τις έπομίδες σας. Ήδελα να μάθω εις ποίαν πολιτικόν μερίδα άνήκατε.

— Μόνον εις την ύπερησάν, Μεγαλειότατε.

— Έχετε άδελφόν πολιτευόμενον, νομίζω.

— Μάλιστα.

— Και σε ποιά κόμια άνήκατε ο άδελφός σας;

— Στο Μανρομυχάλ.

— Έ, λοιπόν, αυτό ήδελα να μάθω, ελτε με άνακούφισα ο βασιλεύς. Εΐσθε, καθώς βλέπω, Μανρομυχάλικός!...

